

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่าง ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการ พัฒนาคำคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก กรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และ ได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการ ดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนที่ จะนำเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการ บริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการ ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ ภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็มีปัจจัย เสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่ง เดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจ ในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบ เศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยี สมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดล้าทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับ ภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจุกตัวในกลุ่ม เกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการ

ทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มี ในวงแคบกว่าในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้น ในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลก และแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด ของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจาก เศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาส ทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึง ช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับ ในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจ็อนโซภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและทำลายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกัน การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลก เคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า จะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหา ต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความ ผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้น ขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของ การพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาส สำหรับการพัฒนา เศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) ดังนั้น ภายใต้ ๑ แต่สูงขึ้นจากร้อยละ ๓.๖ ในช่วง ๕ ปีหลังวิกฤติ (๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้อาจจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เจ็อนโซดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริม จุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาท ผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่ม มากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกัน ทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็น

องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญ สำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคน และทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากร มนุษย์ และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไข การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และ ช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลาย ๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญ และการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่ เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิ มนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่ม ประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์สหรัฐต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถ แข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น ส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น เป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และ ๒ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อหัวต่อปี) โดย สศช. ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ ทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้า มากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชน ปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้น ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความ ยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคง มากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย

กฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครอง ผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจ ในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับแต่คุณภาพคน โดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัย การเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัย ภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังคงขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ และล่าช้าการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ ทำทนายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่อ อนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคน ในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทาง สังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับ ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้าง ความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคม และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบ กฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการ และการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาด ประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทย ยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลก จึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการ ปลอดภัยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น เงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัว และมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิง

โครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อน และควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหา และปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะ สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะย่ำแย่ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลง ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญ และผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคาม แบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมา สร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงานและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของ ภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อ แก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจน และได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนา ระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ บริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ **ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน** ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็น ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ ๓ ในยุทธศาสตร์ชาติฉบับนี้ ได้อธิบายคำว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ไว้แล้ว ซึ่งครอบคลุมความหมายในทุกมิติของประเทศพัฒนาแล้ว ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่ อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของ ชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติ อย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและ การมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและ สามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาแล้ว ๑๐ ฉบับ และปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๔๙) เป็นแผนที่ได้อัญเชิญแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนารูปแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ สรุปได้ว่าประสบความสำเร็จ ที่น่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ขณะเดียวกันระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นมาก อันเนื่องมาจากดำเนิน การเสริมสร้างสุขภาพอนามัย การมีหลักประกันสุขภาพที่มีการปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยครอบคลุมคนส่วนใหญ่ของประเทศ และการลดลงของปัญหายาเสพติด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้อง มีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกัน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยยังคงอัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ และให้ความสำคัญต่อการรวม

พลังสังคมจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมดำเนินการในทุกขั้นตอนของแผนฯ พร้อมทั้งสร้างเครือข่าย การขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผน อย่างต่อเนื่อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) มีความต่อเนื่องจาก แนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๑๐ โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนา” และ “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ แต่การประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าว และสร้างความมั่นใจ ว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืน และสร้างความสุขให้กับคนไทย จำเป็นต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างรอบด้านและวางจุดยืนในการพัฒนาระยะยาว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑

การพัฒนาประเทศให้มั่นคง สังคมสงบสันติ และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้ ภาระการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกที่คาดการณ์ได้ยากและมีแนวโน้มรุนแรงทั้งการเมืองในประเทศ วิฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและส่งผลกระทบต่อวงกว้าง ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับ ที่ ๑๑ จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันทั้งเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ที่มีลำดับความสำคัญ สูง ในมิติสังคมเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาการศึกษาที่ เชื่อมโยงไปสู่การเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่วนมิติเศรษฐกิจมุ่งปรับโครงสร้างการผลิตให้มีคุณภาพ การลงทุนที่มี ประสิทธิภาพและการพัฒนาศักยภาพแรงงานให้สามารถเพิ่มรายได้สูงขึ้น และยกระดับเป็นชนชั้นกลาง ขณะที่มิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๑. การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยง และสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
๒. สร้างโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับ ปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
๓. การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและสร้างการมี ส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี
๔. เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๑. การส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการกระจายที่สอดคล้องกับศักยภาพและ โอกาสของพื้นที่
๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. เสริมสร้างค่านิยมที่ดีและวัฒนธรรมไทยที่ดีมาขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยและมั่นคงของอาหารและพลังงาน

๑. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า
๓. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
๔. สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือนและชุมชน

๕. สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร
๖. ปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหารและพลังงาน

ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร
๒. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม
๓. พัฒนาภาคบริการ
๔. พัฒนากลุ่มสินค้าเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๕. พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน
๖. พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
๗. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจ
อย่างเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค

๑. ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้าของ
ไทยในภูมิภาคต่างๆ
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่
๓. พัฒนาฐานลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภูมิภาค
๔. ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และเชื้อโรค
๕. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษา
ผลประโยชน์
ของชาติทั้งทางบกและทางทะเล รวมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑. การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและพฤติกรรมกระบวนทัศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิต และบริการเพื่อนำไปสู่สังคมที่เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน
๕. การยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อให้
สังคมมีความยืดหยุ่นและมีภูมิคุ้มกัน
๖. การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

นโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาการเมืองของประเทศไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตย
แบบมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถปกครองตนเอง และพิทักษ์สิทธิของตนได้ เพิ่ม
มากขึ้น รวมทั้งจะมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส และซื่อสัตย์สุจริตในการบริหารราชการแผ่นดินและ
การให้บริการประชาชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและ
อนาคต ดังนี้

๑. ด้านการปฏิรูปการเมือง

๑.๑ เร่งรัดการตราและแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

- ๑.๒ ส่งเสริมให้ใช้หลักสิทธิมนุษยชนในการบริหารราชการและสนับสนุนให้มีการ
เรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและหน้าที่พลเมืองในสถานศึกษา

๑.๓ สนับสนุนการทำงานขององค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ

๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนขึ้นเป็นองค์กรประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

๑.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรประชาชนของไทย มีความร่วมมืออันดี กับประชาชนและองค์กรประชาชนในประเทศต่าง ๆ

๒. ด้านการบริหาร

๒.๑ ปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีโครงสร้างที่กระชับ

๒.๒ ปรับปรุงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก

๒.๓ ปรับกระบวนการบริหารราชการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๔ เร่งพัฒนาคุณภาพของข้าราชการ ให้มีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการประชาชน

๒.๕ เร่งรัดการปรับเปลี่ยนกระบวนจัดทำและจัดสรรงบประมาณ

๓. ด้านการกระจายอำนาจ

๓.๑ ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นและการกระจายอำนาจทางการคลังลงสู่ท้องถิ่น

๓.๒ ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น

๓.๓ ส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคม และองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

๔. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๔.๑ ดำเนินมาตรการลงโทษทางวินัย ทางปกครอง ทางแพ่ง ทางอาญาและทางภาษีอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม

๔.๒ ผนึกอย่างจริงจังและปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ประชาชนร่วมกันต่อต้านการทุจริต

๔.๓ ส่งเสริมให้มีการรวมตัวกันเป็นภาคประชาชนและส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๔.๔ ปฏิรูปกระบวนการจัดและการใช้งบประมาณแผ่นดินและระบบการจัดซื้อ

จัดจ้าง โดยรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

๕. ด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรมและการปฏิรูปกฎหมาย

๕.๑ เร่งรัดการจัดโครงสร้างกระทรวงยุติธรรมให้มีบทบาทและหน้าที่ครอบคลุมกระบวนการยุติธรรม

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้มาตรการระงับข้อพิพาทนอกเหนือจากการระงับข้อพิพาทโดยศาล

๕.๓ ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้มีความหลากหลาย มีประสิทธิภาพ

๕.๔ ส่งเสริมให้ชุมชน ประชาชน และเครือข่ายองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการยุติธรรม

๕.๕ เร่งดำเนินการปฏิรูปกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่ล้าสมัย ให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบัน

๕.๖ สนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านนิติศาสตร์และศาสตร์สาขาอื่นที่เกี่ยวข้องแก่ภาครัฐและเอกชน

๑.๓ THAILAND ๔.๐

กล่าวโดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่แบ่งออกเป็น ๔ ยุค คือ Thailand ๑.๐ ยุคแรกจะเน้นภาคเกษตร Thailand ๒.๐ เน้นภาคอุตสาหกรรมเบา และ Thailand ๓.๐ เน้นภาคอุตสาหกรรมหนักและการส่งออกทั้ง ๓ โมเดลที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางขั้นสูง” แต่ก็หยุดอยู่แค่นั้น “หยุดนานจนเกินไป” ทำให้มีแนวคิด Thailand ๔.๐ ออกมา ซึ่งก็ต้องยกเครดิตให้กับ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ออกมาจุดประกายแนวคิดนี้ ซึ่งว่ากันว่าจะสามารถขับเคลื่อนประเทศให้ไปได้ไกลกว่า โดยโมเดลนี้เป็นแนวคิดที่จะนำโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม”

สรุปว่า Thailand ๔.๐ คือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม อันหมายความว่าเราจะเปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม แล่ง่ายๆก็คือว่าเราจะไม่ผลิตเพื่อขายกันแบบสุดๆ แบบที่ผ่านมาในอดีตเพียงอย่างเดียว เช่น ปลูกข้าวก็ไม่ใช่ว่าขายแบบข้าวเปลือก แต่จะทำการแปรรูปเพิ่มมูลค่า ตั้งแต่พันธุ์ข้าวที่ปลูกจะต้องมีการวิจัยพัฒนา เช่น ข้าวที่ทานแล้วแก้โรคนั้นโรคนี่ บำรุงนั้นบำรุงนี้ ทุกอย่างจะต้องมีเรื่องราวมีคุณค่าและมูลค่า จะต้องผูกโยงกับเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น

“เราจะเปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม สู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี เตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย ” นี้คือโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจ Thailand ๔.๐ ที่ผมหยิบยกมาเฉพาะภาคเกษตร ซึ่งจริงๆเขาพัฒนาครอบคลุมทุกด้าน แต่การหมายมั่นปั้นมือของรัฐบาลเท่านั้น คือการทำให้เกิดขึ้นทั้งระบบ ไม่ใช่จุดใดจุดหนึ่ง คือต้องการให้ต้นตัวกันทั้งประเทศ โดยรัฐบาลจะใช้นโยบาย “ประชารัฐ” คือการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน นั้นหมายถึง “เดินไปด้วยกัน” “สำเร็จด้วยกัน” ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีทีเดียว “เป้าหมายที่ได้จากโมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางขั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นไปทางการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ ผสมกับภูมิปัญญาต่างๆ”

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปที่ได้มาตรฐานสากล
การท่องเที่ยวปลอดภัย และชีวีเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาการค้าการลงทุนและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
๕. พัฒนาผู้ประกอบการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน
๖. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
๓. การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม (Goals)

๑. สินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมของจังหวัดมีความปลอดภัยและผ่านการรับรองมาตรฐานสากล
๒. ขยายตลาดและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. การสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรอย่างยั่งยืน
๔. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันดับต้นของประเทศ
๕. จังหวัดมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๑๐% ต่อปี
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ทหารยุทธธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุลอย่างมีคุณภาพ
๘. สังคมมีคุณภาพ มีภูมิปัญญาและภูมิคุ้มกัน มีศักยภาพรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทุกมิติ

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
๒. เพื่อการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตร
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมแปรรูปตลอดห่วงโซ่การผลิต
๔. การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้แก่เกษตรกร
๕. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
๘. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๙. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์
๑๐. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันความเข้มแข็งทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๑. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๒. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานเชิงรุก
๑๓. สร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและเป็นธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า

เป้าประสงค์

๑. สินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม แลอุตสาหกรรมมีความปลอดภัยและผ่านการรับรองมาตรฐานสากล
๒. ขยายตลาดและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการตัวชี้วัด
๑. ร้อยละของจำนวนฟาร์มเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๒. อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
๒. เพื่อการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตร
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมแปรรูปตลอดห่วงโซ่การผลิต
๔. การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้แก่เกษตรกร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง ร้อยละ ๑๐
๒. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

๑. อัตราส่วนการจับกุมคดียาเสพติดลดลง
๒. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของคดีอาญาจำคุกแต่ละประเภท
๓. ร้อยละสาธารณสุขปศุสัตว์ในพื้นที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๓. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานเชิงรุก
๔. สร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างคุ้มค่าและเป็นธรรม

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี เน้นพัฒนาการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม จัดตั้งศูนย์เครือข่ายการศึกษาขั้นอุดมศึกษา และสนับสนุนสถาบันการศึกษา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมบริเวณชายแดน

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน การค้าผ่านแดนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ”

พันธกิจ

๑. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อนำไปใช้พัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด และการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการผลิต การแปรรูป และการท่องเที่ยว
๓. จัดทำ และพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ และปริมาณเพียงพอต่อการผลิตแปรรูป และการท่องเที่ยว
๔. ผลิต แปรรูปสินค้าการเกษตร และการบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ
๕. แสวงหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างช่องทางการจัดจำหน่าย ที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังนี้

๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ เป้าประสงค์ ๑๑ กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิต และส่งออก สินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้ มาตรฐาน
๒. ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ บริโภคสินค้าที่ปลอดภัยและได้ มาตรฐาน๑. พัฒนากลไกในการเพิ่มผลผลิตให้ได้ มาตรฐาน
๓. เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาด และ การประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตร
๔. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ใน การเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
๕. การเพิ่มศักยภาพการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างสร้างสรรค์
๖. เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว
๗. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๘. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสินค้าบริการอย่าง มีคุณภาพ
๙. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์
๑๐. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจที่มั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ภูมิปัญญา มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการบริการสาธารณะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมผลิตทางการเกษตร
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การสาธารณสุขภาค – สาธารณูปการ และการคมนาคม ได้บริการอย่างครอบคลุม
๕. ส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน
๖. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๒.๔ ตัวชี้วัด

เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ตามความเหมาะสมของแต่ละโครงการที่ดำเนินงาน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมการดูแลสุขภาพการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การสาธารณสุขภาค – สาธารณูปการ และการคมนาคม ได้บริการอย่างครอบคลุม
๕. ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการสร้างสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน

๖. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมการดูแลสุขภาพการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๒.๖ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม มีทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม พื้นที่ส่วนใหญ่ประชาชนในตำบลทำการเกษตรสามารถรองรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้ และเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ได้ส่งเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน โดยยึดแนวทางตามพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” ให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ได้พัฒนาสาธารณสุขภาค – สาธารณูปการ และการคมนาคม ได้บริการอย่างครอบคลุม
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ได้ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีของท้องถิ่น

ด้วยสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีทั้งทรัพยากรดิน และทรัพยากรน้ำ ที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงนำมาเป็นจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระพังโหม ตามวิสัยทัศน์ที่ว่าด้วย “พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจที่มั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ภูมิปัญญา มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”